D24362

ឈ្មោះ [illegible] · [illegible] [illegible] [illegible],
[illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible].
[illegible] [illegible].
19/08/01

D24362

បទសម្ភាសន៍រវាងលោក ស៊ឹម សុរិយ៉ា
ជាមួយ ប៊ុន ធឿង ជ័យ អនុប្រធានពត៌មាន
សែនមនោរម្យ ថ្ងៃ ២៦-១២-១៩៩៩

សុរិយ៉ា: ពូឈ្មោះអ៊ី អាយុប៉ុន្មាន?

ជ័យ: ប៊ុន ធឿង ជ័យ អាយុ៤៧ ។

សុរិយ៉ា: ពូធ្វើជាប្រធានមន្ទីរពត៌មានហ្នឹងតាំងពីណា?

ជ័យ: អនុប្រធាន ខ្ញុំធ្វើតាំងពីបោះឆ្នោតហើយ១៩៩៣តរហូតមក ពីមុននោះខ្ញុំជាអនុប្រធានមន្ទីរ អចិន្ត្រៃយ៍រណៈសិរ្សខេត្ត (១៩៩៣-៩៨ អនុប្រធានមន្ទីរពត៌មានខេត្ត) ។

សុរិយ៉ា: ឥឡូវលោកពូនៅទីរួមខេត្តនេះ ?

ជ័យ: ខ្ញុំនៅមុខក្រសួងហ្នឹងម៉ង ផ្ទះនៅមុខជាប់មន្ទីរកសិកម្ម ។

សុរិយ៉ា: ភូមិអ៊ី ឃុំអ៊ី ស្រុកអ៊ី?

ជ័យ: ភូមិដោះក្រមុំ ឃុំសុខដុមស្រុកសែនមនោរម្យ ។

សុរិយ៉ា: ពូ! ខាងអភិបាលរងលោកញ៉ាំង---ចាន់គាត់ថាលោកមានពូកាន់ខាងស្ថិតិប្រជាជនខ្ញុំចង់បានស្ថិតិ ឥឡូវហើយនិងប្រសិនបើជាមានលោកពូកាលពូធ្វើរណៈសិរ្សស្ថិតិប្រជាជន១៩៨១-៨៣គេស្រង់ អ្នកស្លាប់ អ្នករស់ប្រជាជនណាមានបងប្អូនស្លាប់ ជំនាន់ប៉ុល ពតអីគេមានធ្វើ?

ជ័យ: កាលពីមុនខ្ញុំទុកឯកសារបាត់បង់អស់ តែនៅចាំត្រចៀក ។

សុរិយ៉ា: តើពូមានចាំនិយាយកាលនិយាយ១៩៨២ប្រជាជនរស់ស្លាប់ក្នុងមណ្ឌលគិរីស្លាប់ រស់ប៉ុន្មាន ?

ជ័យ: សរុបប្រជាជនឆ្នាំ៧៩រំដោះភ្លាមសរុបប្រជាជនក្នុងខេត្តមាន២១០០០ រួចបងប្អូនមានសិទ្ធិទៅ ស្រុកវិញគេទៅស្រុកអស់សល់១៥០០០ទេ នៅឆ្នាំ៨១-៨២ ។

សុរិយ៉ា: យើងដឹងចំនួនប៉ុណ្ណឹងយើងសឹងស្លាប់អស់ប៉ុន្មាន?

ជ័យ: កាលស្រង់ស្ថិតិសរុបប្រជាជនសុទ្ធសាធនៅក្នុងមូដ្ឋាននេះ មិនរាប់ប្រជាជនមកពីក្រោមប្រជាជន ដំលៀសមកយើងឥតរាប់ទេ ។ យើងដឹងថាស្រុកកំណើតគ្នានៅហ្នឹងស្លាប់នៅហ្នឹងសរុបទាំងអស់ ៣៦៦០ ក្នុងខេត្តនេះទាំងខ្មែរទាំងជនជាតិ ។

សុរិយ៉ា: ប្រជាជនសរុបនៅខេត្តនេះមុនជំនាន់អាពតប៉ុន្មាន?

ផយ: មុនជំនាន់ប៉ុល ពតណឹងប្រជាជននៅនេះវា១៩០០០នាក់ ។

សុរិយ៉ា: អូអញ្ចឹងបានន័យថាគឺក្នុងចំណោម២០ ស្លាប់អស់តែ៣ទេ គឺក្នុងចំណោម២០០០០ស្លាប់អស់៣០០០?

ផយ: មនុស្សតិចដែរ ។

សុរិយ៉ា: ពូដឹងមូលហេតុស្លាប់ណឹងមូលហេតុអីទេ?

ផយ: មូលហេតុគ្នាស្លាប់ដោយគេចោទជាទាហានចាស់របស់សម្តេចរបស់លន់ ណុលទាហានប៉ូលីស និងរាជការ មេឃុំចន្ទុបចាស់ៗរាជការដែរ ហើយក្រោយមកវាសំលាប់វាចោទថាចូលយួន ក្រោយឆ្នាំ៧៦-៧៧វាមិនរើសមុខទេ ក្នុងជួររបស់វាក៏វាសំលាប់ដែរ ព្រោះថាកម្មាភិបាលជំនាន់ណឹងវាច្រើនចេញពីវៀត ណាមដែលបណ្តុះបណ្តាលអញ្ចឹងទេវាសំលាប់កាលណឹងច្រើនមែនទែន ។

សុរិយ៉ា: ចោទចូលយួន?

ផយ: ចូលយួន CIA, KGB អីគេណឹង ចូលយួន ។

សុរិយ៉ា: ចុះក្រៅពីកម្មាភិបាលមានចោទប្រជាជនថាចូលជាមួយយួនទៀតទេ?

ផយ: ចោទតាមខ្សែ ដូចខ្ញុំធ្វើការអញ្ចឹង កូនចៅបងប្អូនខ្ញុំងាប់អស់ ។

សុរិយ៉ា: ចុះឧបមាថាបងប្អូនដែលមានសាច់ញាតិនៅវៀតណាមអីអត់មានធ្វើការតែមានបងប្អូននៅវៀតណាមអ៊ី?

ផយ: បើសិនដឹងក៏មិនអាចទុកដែរ អារឿងយួនគឺវាមិនទុក ។

សុរិយ៉ា: អញ្ចឹងពូដឹងថានៅស្រុកណាដែលស្លាប់ច្រើនជាងគេ?

ផយ: ស្រុកដែលស្លាប់ច្រើនជាងគេ គឺស្រុកកែវសេម៉ានិងស្រុកកោះញែក ។

សុរិយ៉ា: ចុះពូដឹងថាគេចាប់ផ្តើមសំលាប់ខ្លាំងនៅឆ្នាំណាដែរ?

ផយ: ធំជាងគេបំផុតគឺខែ៧-៧៧ណឹងម៉ង ។

សុរិយ៉ា: មូលហេតុអ៊ីដែរ?

ផយ: មូលហេតុចោទយួនណឹងម៉ង(ចោទចូលយួន) ។

សុរិយ៉ា: ចុះពូដឹងថាគេធ្វើជា អាពតចូលមកក្តោបក្តាប់នៅមណ្ឌលគិរីនេះម៉ងនៅឆ្នាំណាដែរ?

ផយ: ឆ្នាំ៧៥ អេឆ្នាំ៧០រំដោះខេត្តមណ្ឌលគិរីទូទៅខ្មែរក្រហមចូល ។

សុរិយ៉ា: ខ្មែរក្រហមចូលក្នុងខេត្តណឹងឆ្នាំ៧០ ហើយចុះប្រជាជនវាមានជំលៀសពីយើងទៅដាក់គេពីគេទៅដាក់យើងដាក់ដែរ?

ផយៈ កាលពីឆ្នាំ៧០មិនទាន់ជំលៀសទេ៧៤ជំលៀស ។

សុរិយ៉ាៈ ជំលៀសពីណាទៅណា?

ផយៈ ជំលៀសពីមូលដ្ឋានខាងភ្នំនេះទៅធ្វើស្រែនៅកោះញែកទាំងអស់ ។

សុរិយ៉ាៈ ពីស្រុកណាខ្លះទៅកោះញែក?

ផយៈ ដំបូងវាយកស្រុកពេចិន្តា ស្រុកអូរាំង ស្រុកពិបាល ។

សុរិយ៉ាៈ បន្ទាប់មកស្រុកអីទៀត?

ផយៈ បន្ទាប់មកឆ្នាំ១៩៧៧ជំលៀសស្រុកកែវសេម៉ាចុងគេបំផុត ។

សុរិយ៉ាៈ ជំលៀសទៅកោះញែកទាំងអស់ណឹង?

ផយៈ ដាក់ទៅកោះញែកទាំងអស់ ។

សុរិយ៉ាៈ អញ្ចឹងចន្លោះពី៧០-៧៤ចន្លោះពីពេចិន្តានិងអូរាំងហើយចុះពូដឹងមូលហេតុនៃជំលៀសណឹង មូលហេតុអ៊ីដែរ?

ផយៈ មូលហេតុទី១គេចោទដំបូងថាខ្វះដីស្រែគេមិនអោយកាប់ឈើទៅណោះសំបូរ ។

សុរិយ៉ាៈ មូលហេតុមួយទៀតពូមានដឹងទេ?

ផយៈ មូលហេតុមួយទៀតគឺនៅស្រុកកែវសេម៉ាមួយភាគណឹងយួនកាល៧៧ ។

សុរិយ៉ាៈ ភាគយួនបញ្ហាអ៊ីបានជា?

ផយៈ ព្រោះដំបូងណឹងគេមិនជំលៀសទេគេប្រុងជំលៀសទៅទាំងអស់ ដល់គេគិតទៅនៅមានតំបន់ស្រែមានទំនប់មានប្រឡាយ គេអត់ជំលៀសទេដល់ពេលសកម្មភាពវៀយួនគឺវាដក ។

សុរិយ៉ាៈ ជំនាន់ណឹងប៉ុល ពតត្រូវវៀយួនអញ្ចឹង?

ផយៈ ព្រោះណឹងហើយវាចាប់វៀកែវសេម៉ាមុនគេ ។

សុរិយ៉ាៈ យួនវៃយើងឬក៏យើងវៃយួន?

ផយៈ យើងវៃយួនមិនមែនយួនវៃយើងទេ ។

សុរិយ៉ាៈ ពូដឹងមេនាំវៃយួនឈ្មោះអ៊ីដែរ?

ផយៈ ឈ្មោះតាឃុន តាសូ តាពៅ **យិនពៅ** ។

សុរិយ៉ាៈ សុទ្ធតែមេកងពល?

ផយៈ កងពលតូច តា**ស៊ីន** តា**សយ**កងពលធំ ។

សុរិយ៉ាៈ កងពលតូចឈ្មោះអ៊ី?

ផយ: តាឃុនប្រធាន អនុប្រធានតាសួ **យិន ពៅ** (**យិន ពៅ** បញ្ឆោតតាសួ ភស្កា តាឃុន ទទួលរួម) ។

សុរិយ៉ា: ចុះពូបានប្រមាណមើលចំនួនទាហានប៉ុន្មានកងពលដែរ?

ផយ: នៅនេះមានតែមួយកងពលធំទេ ។

សុរិយ៉ា: ប្រចាំនៅស្រុកកែវសេម៉ានេះម៉ង?

ផយ: មាកងពលតូចនៅកែវសេម៉ា កងពលតូចមួយទៀតប្រចាំនៅខេត្តនេះហើយនិងពេចិន្តាកងពលតូចមួយទៀតប្រចាំនៅទន្លេស្រែពក (ក្លូមយើល) អញ្ចឹងទេទីបញ្ជាការធំរបស់វាគឺនៅ ស្រុកកោះញែក ។

សុរិយ៉ា: មេក្តាប់ខេត្តដូចជាចៅហ្វាយខេត្តតាំងពីក្តាប់បានម៉ងណាគេ?

ផយ: ចៅហ្វាយខេត្តដំបូងគឺឈ្មោះ**ហម** (ហៅតា**ឡាំង**) លេខាខេត្ត ។

សុរិយ៉ា: ណាគេលេខាតំបន់?

ផយ: គឺតាម៉ីឬតា**កាំភួន** ។

សុរិយ៉ា: តាម៉ីមានឈ្មោះអ៊ីទៅ?

ផយ: ពីមុនគេដាក់ឈ្មោះ**មុត** បន្ទាប់មកម៉ី ។

សុរិយ៉ា: តា**កាំភួន**បន្ទាប់?

ផយ: ក្រោយពីតាម៉ីមកគឺតា**កាំភួន** (តាម៉ីគេសំលាប់ឆ្នាំ១៩៧៥ តា**កាំភួន**ស្លាប់១៩៧៧ តា**ហម** ក៏ស្លាប់៧៧ តា**កាំភួន** រឺតា**ហម** ស្លាប់) ពួកគេទាំងពីណាំងសំលាប់តា**ម៉ី** ក្រោយមកតា**កាំភួន** និងតា**ឡាំង** ក៏សំលាប់គ្នាទៅ តា**ហម** នេះសំលាប់កូនតា**កាំភួន**តានេះដល់តានោះខឹងរឺតានេះស្លាប់ រឿងវាអញ្ចឹង ។

សុរិយ៉ា: សំលាប់នៅឆ្នាំណា?

ផយ: ឆ្នាំ៧៧ ។

សុរិយ៉ា: ៧៧ នៅណា?

ផយ: នៅភ្នំពេញនៅអាជែង មន្ទីរណៈសិរ្សចាស់កន្លែងមុខវាំងជិតផងកោល ។

សុរិយ៉ា: កាលណីងពូដឹងច្បាស់ម្លេះពូនៅជិតស្រុកជាមួយគ្នា?

ផយ: នៅជាមួយគ្នា ប្រពន្ធខ្ញុំនេះទៅឃើញកន្លែងស្លាប់ទៀតណោះ ។

សុរិយ៉ា: អញ្ចុះកាលណោះពូនៅភ្នំពេញដែរ?

ផយៈ អត់ទេសខ្ញុំនៅនេះប៉ុន្តែពេលគេមកគេផ្ញើមេទិញទូទៅម៉ងទូទាំងខេត្ត យើងមិនដឹង ។

សុរិយ៉ា: និយាយប្រាប់?

ផយៈ បាទផ្ញើមេទិញផ្ញើបុណ្យអីកកធឹកទៀតណោះ ។

សុរិយ៉ា: មូលហេតុឈ្មោះគ្នាទំនាស់ផ្ទាល់ខ្លួនឬមួយទំនាស់បក្សជាមួយក៏--?

ផយៈ អត់ទេដំបូងណឹងទំនាស់របៀបបែងចែកអំណាច ដល់ពេលបែងចែកអញ្ចឹងទៅដល់ពេលអញ្ចឹង ទៅជាបុគ្គលនិងបុគ្គល ព្រោះដែងតា**កាំភួន** តា**កាំភួន**នេះគាត់ទៅនិងគាត់មានកូនចៅរបស់ តា**កាំភួន**ណឹងរត់ទៅវៀត ណាម ដល់ណឹងតា**ខាំ**ទៅឃើញឥតបាញ់ដល់ឥតបាញ់ណឹងគេសំរេចថាត្រូវសំលាប់ចោលហើយ គាត់នេះមានតែកូនមួយណឹងកូនគាត់ណឹង គឺចៅហ្វាយស្រុកសំលាប់ណឹងហើយអាណឹងទឹងថ្ងៃណឹងគេប្រុងសំលាប់គាត់ ទៀតទៅដល់ទឹងគាត់លេងមុនម៉ងវៃម៉ាជីតាសឡាន ។

សុរិយ៉ា: មុនដំបូងពីរនាក់ណឹងត្រូវគ្នា?

ផយៈ ត្រូវគ្នានេះជាពូថៃទៀតណា ជាឪពុកមាប្រពន្ធតា**កាំភួន**ជាឪពុកមាប្រពន្ធតា**ឡាំង** ដំបូងគេត្រូវគ្នាគេមកប្រួតសំលាប់តា**ម៉ី** ដល់ក្រោយមកទៀតមានរឿងសំលាប់កូនគាត់ទៀតគាត់វៃគ្នាដល់ក្រោយមកទៀតសាច់ញាតិខាងណោះទៀតទៅសំលាប់អាពូជខាងណោះទៀត ជិតអស់ម៉ាជំហៀង (សាច់ញាតិខាងតា **ឡាំង**មកប្រួតសំលាប់ខាងតា**កាំភួន**) ។

សុរិយ៉ា: ពូដឹងថាកាលកូនតា**កាំភួន**គេទៅវៀត ណាមមូលហេតុអីទៅបានរត់ទៅ?

ផយៈ មិនមែនកូនគាត់រត់ទៅទេ គឺបុគ្គលិកនៅក្នុងនេះជាប្រធានមន្ទីររបស់គាត់ទេ គឺរត់អស់ម៉ាមន្ទីរឯណោះ ។

សុរិយ៉ា: ប្រធានមន្ទីរអីគេ?

ផយៈ មន្ទីរតា**កាំភួន** (ប្រធានមន្ទីរតា**កាំភួន**រត់ទៅវៀត ណាម)ដល់កូនតា**កាំភួន**ណឹងទៅជួបឥតបាញ់ដល់ឥតបាញ់គេថាស៊ុមក្រលំគ្នាអញ្ចឹងទៅក៏សំលាប់អញ្ចឹងរឿងគេនោះ ។

សុរិយ៉ា: ប្រធានមន្ទីរនាំម៉ាកូនចៅគេទៅទាំងអស់?

ផយៈ បាទទៅទាំងអស់ ។

សុរិយ៉ា: គេរត់ទៅឆ្នាំណាដែរ?

ផយៈ ខែ៦ឆ្នាំ៧៧ ។

សុរិយ៉ា: រត់ទៅចេញពីណាទៅណា?

ផយៈ ចេញពីកោះញែកទៅកែវសេម៉ាយកឡានមួយគ្រឿងទៅទៀតកាំភ្លើងគ្រប់ដៃ ។

សុរិយ៉ា: ឥតដឹងមូលហេតុនៅៗរត់ម៉ង?

ផយ: គេដឹងសភាពការវាតឹងតែងណា! ព្រោះខ្មែរវាដូចបងប្អូនខ្ញុំមាំចំនួនគេសំលាប់មួយចំនួនខ្ញុំក៏ត្រូវជាប់គុកដែរ ពេលដែលខ្ញុំជាប់គុកណឹងហើយពួកនេះរត់ ។

សុរិយ៉ា: ពួកគេដឹងថាប្រហែលពិបាកខ្លួន?

ផយ: ប្រហែលនៅមិនរួច ប្រហែលជាមិនរួចខ្លួនមិនអាចរួចខ្លួនបានក៏បាននាំគ្នារត់ ។

សុរិយ៉ា: មិនរួចខ្លួនដោយសារមូលហេតុអ្វី?

ផយ: ដោយសារវាគាប់សង្កត់ពេក ។

សុរិយ៉ា: វាណឹងគឺពួកខ្មែរក្រហមណឹង?

ផយ: ខ្មែរក្រហមណឹងគាប់សង្កត់ពេកហើយគេនេះអតីតគេគឺចេញមកពីយាកុងមេគេណឹងឈ្មោះតា ញូន

សុរិយ៉ា: ដោយសារមានជាប់ពាក់ពាន់ផង?

ផយ: បាទគេមានជាបពាក់ពាន់ផង ពាក់ពាន់ជាមួយ**កាស៊ី**ផង**កាស៊ី**ជាអ្នកយកគេបញ្ចូលកាលណោះគេចូលបក្សចូលពួក គឺតា**កាស៊ី**ចូលមកគេសំលាប់តា**កាស៊ី**គេរកខ្មែរណឹងអញ្ចឹងមានខ្មែររបស់គេអញ្ចឹងទៅ ។

សុរិយ៉ា: ហើយខ្មែរតា**កាំភួន**ទាក់ទងខ្មែរតា**កាស៊ី**ទៀត?

ផយ: បាទ!

សុរិយ៉ា: តា**កាស៊ី**ណឹងជាស្អីទៅ?

ផយ: គាត់ជាលេខាស្រុកកែវសេម៉ា ព្រោះណឹងនៅមិនបានដោយសាររឿងសំលាប់តា**កាស៊ី**ដល់អញ្ចឹងអតីតគេនិងគេខ្មែររបស់តា**កាស៊ី**អញ្ចឹងទេគេរត់គេឥតហាននៅ ។

សុរិយ៉ា: ពួដឹងខាងមន្ទីររតទៅអញ្ចឹងរួចទាំងអស់គ្នាទៅ?

ផយ: រួច ប៉ុន្តែដល់ក្រោយមកប្រយុទ្ធគ្នាស្លាប់អស់ពាក់កណ្តាល ។

សុរិយ៉ា: ស្លាប់នៅម្តុំណា?

ផយ: ស្លាប់នៅម្តុំផ្លូវយើងទៅក្រចេះចាក់ទៅកែវសេម៉ាប្រយុទ្ធគ្នាជាមួយទាហាតំបន់ច្រើនពេក ។

សុរិយ៉ា: ស្លាប់អស់ពាក់កណ្តាលរួចពាក់កណ្តាល?

ផយ: បាទ!

សុរិយ៉ា: នៅលើផ្លូវពីកែវសេម៉ាទៅក្រចេះ?

ផយ: ណុងហើយ ។

សុរិយ៉ា: ហើយអ្នកដែររួចណឹងពូនៅចាំនៅរស់?

ផយ: នេះលោក**ឡាំ**ស្នងការរង ។

សុរិយ៉ា: លោក**ឡាំ**ស្នងការរងឥឡូវនេះនៅរសដល់ឥឡូវ?

ផយ: បាទ!

សុរិយ៉ា: ស្នងការរងយោធាខេត្ត?

ផយ: នគបាលខេត្ត ។

សុរិយ៉ា: ចុះកូនចៅដែលទៅជាមួយគាត់?

ផយ: នៅសល់ខ្លះម្នាក់ធ្វើស្នងការខេត្តក្រចេះស្លាប់ឆ្នាំបោះឆ្នោតទីមួយដំបូងរបស់យើង ឆ្នាំ ៨២-៨៣ ខ្មែរក្រហមស្ទាក់បាញ់ឡាន ។

សុរិយ៉ា: ឆ្នាំណាលោកឡាំណឹងចូលមកវិញ?

ផយ: ៧៩គាត់មកហើយគាត់ទៅក្រចេះធ្វើស្នងការរងខេត្តក្រចេះទៀតដល់មកគាត់សូមផ្ទេរមកខេត្ត នេះគាត់រត់ទៅ(សុងបែរៀត ណាម) ។

សុរិយ៉ា: អញ្ចឹងរឿងអ្នកដែលរត់ទៅពូដឹងព្រមានតែប៉ុណ្ណឹងទេ?

ផយ: បាទ!

សុរិយ៉ា: វាពាក់ពន្ធ័ពីរឿងតា**កាំភូន**តាំងពីរឿងណឹងមកពីដើមមកបានទៅជារឿងសំលាប់គ្នា?

ផយ: សំលាប់ណឹងមិនតិចទេសំលាប់ទាំងខ្សែៗ ។

សុរិយ៉ា: អញ្ចឹងអ្នកដែលពាក់ពន្ធ័ជាមួយវៀត ណាមណឹងមិញដោយសារខ្សែមន្ទីរប្រធានមន្ទីរតា**កាំភូ**មិញនេះមិនដឹងឈ្មោះអ៊ីទេណោះ?

ផយ: ប្រធានមន្ទីរឈ្មោះ**ញូន** ។

សុរិយ៉ា: ឈ្មោះ**ញូន**ណឹងធ្លាប់ពាក់ពន្ធ័ជាមួយតា**កាស៊ី**ដែលជាលេខាស្រុកកែវសេម៉ាហើយតា**កាស៊ី**ធ្លាប់ជាមួយពាក់ពន្ធ័ជាមួយយាកកុង?

ផយ: បាទ!

សុរិយ៉ា: ឈ្មោះ**ញូន**ណឹងធ្លាប់ពាក់ពន្ធ័ផ្ទាល់ជាមួយយាកកុងដែរ?

ផយ: ឈ្មោះ**ញូន**នេះដំបូងចូលទាហានយាកកុងម៉ងដល់ពេលរំដោះ៧០ គាត់ចូលមុន៧០ទៀតប្រហែលជាមួយខែពីរខែស្រាប់ដល់ពេលខ្មែរក្រហមចូលមកគាត់បកមកខ្មែរក្រហមវិញ ។

សុរិយ៉ា: ដោយសារអញ្ចឹងគេចាប់ផ្ដើមមើលប្រវត្តិរូបភ័យម៉ង?

ផយៈ បាទភយ័ខ្លួនហើយម្យ៉ាងកាស៊ីនេះគេយកទៅសំលាប់ហើយ ហើយតាការកូនទៀតកាន់តែភ័យខ្លួនរត់

សុរិយ៉ាៈ រឿងរាវដល់កូនដល់អី?

ផយៈ កូនចៅប្រពន្ធកូនគេណឹងអោយតែអ្នករត់ឥតមានសល់គេយកទៅសំលាប់ ។

សុរិយ៉ាៈ ពូមានដឹងរឿងប្រជាជនសាមញ្ញ និងកម្មាភិបាលផ្សេងៗទៀតមានពណារត់អញ្ចឹងទៀត?

ផយៈ កម្មាភិបាលផ្សេងៗដូចគ្មានទេគ្មានអ្នករត់នៅខេត្តមណ្ឌលគិរី គ្មានពណារគមានតែលោកស្នងការរង លោក **ជ័យ សាថន** នេះពីមុនលោកជាប្រជារាស្ត្រទេណាអតីតដំបូងគាត់ជាសិស្សសាលាដល់ពេលអញ្ចឹងទៅគាត់មិនបានចូលទាហានឪពុកគាត់អតីតមេឃុំប៉ុលតាអេឥឡូវនេះ ។

សុរិយ៉ាៈ គាត់រត់ទៅឆ្នាំណា?

ផយៈ គាត់គេចាប់គាត់លួចរត់ឆ្នាំ៧៨ ។

សុរិយ៉ាៈ គាត់ឈ្មោះអី?

ផយៈ ឈ្មោះ**ជ័យ សាថន** ។

សុរិយ៉ាៈ រត់ពីភូមិណាទៅ?

ផយៈ រត់ពីឃុំស្រែធំ កាលណោះគេដាក់ស្រុកច្បារ ។

សុរិយ៉ាៈ រត់ឆ្នាំ៧៨ឥតដឹងមូលហេតុអីរត់ម៉ង?

ផយៈ គេចាប់ ។

សុរិយ៉ាៈ គេតាមចាប់?

ផយៈ គេចាប់រួចប៉ុន្តែគាត់ដោះខ្នោះចេញ ។

សុរិយ៉ាៈ មូលហេតុអីបានជាគេចាប់?

ផយៈ មូលហេតុគឺគាត់ណឹងជា អតីតឪពុកគាត់ជាមេឃុំ (កាលមុនគេថាមេឃុំជាពួកប្រតិកិរិយាណា!) គេចោទថាគ្នាណឹងជាខ្មែរស ។

សុរិយ៉ាៈ គាត់រត់រួចម៉ង?

ផយៈ រត់ទាំងអស់គ្នាម៉ាអ្នកជាប់ខ្នោះ បួនថ្ងៃគាត់មួយគេវៃឆាប់និងខ្នោះអាណឹងវាដោះមិនទាន់ ។

សុរិយ៉ាៈ ឆ្នាំណាមកវិញ?

ផយៈ ៧៩មកវិញ ។

សុរិយ៉ាៈ ឥឡូវគាត់ធ្វើស្នងការអីគេ?

ផយៈ ស្នងការរងទី១នគបាល ។

សុរិយ៉ា: ចុះចំពោះប្រជាជនពូមានជនពួនណាខឹង ខ្លាច អីរត់ចេញទៀតមានទេ?

ផយ: រត់រួចប៉ុន្មាននាក់ដែរប៉ុន្តែមិនជាច្រើន ប្រហែលជា១០-២០នាក់ប៉ុណ្ណោះ ។

សុរិយ៉ា: ពីណាទៅ?

ផយ: ឪពុកក្មេកសំណើរអតីតប្រធានហេរិញ្ញវត្ថុចាស់នេះមួយ ហើយគាតានងយុនពីរហើយ**លីពៅ សារីម** បីពីណាៗទេខ្ញុំមិនសូវចាំទេ ខ្លះគេមកប៉ុន្តែប្រជាជនម៉ាចំនួននៅខេត្តនេះបានរត់ទៅបាងដនអស់ម៉ាឃុំ មិនទាន់មកទេ ។

សុរិយ៉ា: រត់ទៅណា?

ផយ: រត់ទៅវៀត ណាមអាណឹងពួកគេឥតមកម៉ងហើយម៉ាចំនួនទៀតនៅកែវសេម៉ារត់ម៉ាចំហៀងទៅណោះទៀតប្រហែលជាប់ម៉ាពាន់គ្រួសារអីណោះអញ្ចឹងបានជាប្រជាជនយើងវាចុះថយមិនឡើងមក វាទៅខាងនោះច្រើនម៉ាចំនួនកាល៧៩-៨០ដែលពួកខ្ញុំទៅតាមយកមកវិញបានប្រហែលជា៦០០ នាក់ ។

សុរិយ៉ា: យកពីណាមក?

ផយ: យកពីវៀត ណាមមកអញ្ចឹងម៉ាចំនួនណឹងយើងអត់បានធ្វើទៀត ព្រោះកាលណឹងបើពីណាគេចង់មកយើងត្រូវធ្វើស្ថិតិប្រជាជនយើងបានហើយសូមគេៗអោយមកអញ្ចឹងទេ យើងបានជាង៦០០ ទេប៉ុន្តែនៅសល់ពាក់កណ្តាលឬជាងពាក់កណ្តាលទៀតយើងមិនទាន់បានទៅធ្វើ ហើយឥឡូវនឹងគេបិទហើយ ។

សុរិយ៉ា: ស្រុកអ៊ីនៅវៀត ណាមដែលទៅយកជាង៦០០នាក់?

ផយ: ម៉ាចំនួនយកនៅដាមីនេះជងដាដូជងខេត្តដាឡាត ហើយម៉ាចំនួនទៀតស្រុកឡងយកបានម៉ាចំនួននៅខាងបាននេះយើងអតទាន់បានទៅយកអាណឹងភូមិរើចជាង៦០គ្រួសារ ឆៃយាំងទៀតជាង៤០ គ្រួសារ ហើយនិងភូមិមួយចំនួនបួនដប់គ្រួសារ ដែលយើងមិនបានយកប្រជាជនសរុបទាំងអស់ ប្រហែលជិតម៉ាពាន់ នៅគេ (ដែលឥតមក) ។

សុរិយ៉ា: ភូមិឃុំដែលរាប់មិញនៅក្នុងខេត្តអី?

ផយ: ក្នុងខេត្តយើងមណ្ឌលគិរី ។

សុរិយ៉ា: អូគេទៅពីភូមិណឹងទៅ?

ផយ: បាទគេរត់ទៅនៅវៀត ណាម ។

សុរិយ៉ា: យើងដឹងគេចេញពីភូមិណឹងទៅ?

ផយ: ភូមិណឹងគេចោលទៅនៅស្រុកគេ ។

សុរិយ៉ា: ប៉ុន្តែដល់ពេលទៅនៅវៀត ណាមគេនៅម្តុំណា?

ផយៈ គេនៅបាដន គេនៅណុងទៅគេប្រឡូកសាច់ឈាមខាងណោះទៅហើយបួនដប់ម្ភៃ៣០ឆ្នាំទៅហើយ ។

សុរិយ៉ា: កាលលោកពូជិនាន់ទៅយកទៅកត់ស្ថិតិមកវិញឆ្នាំណា?

ផយៈ ខ្ញុំធ្វើឆ្នាំ៨២ ។

សុរិយ៉ា: អញ្ចឹងពូមានដឹងកាលគេធ្វើស្ទួបធ្វើអីឆ្នាំ៨២ណឹងដែរ (ចង់កំហឹង) ?

ផយៈ ចង់កំហឹងឆ្នាំ៨៣ដល់ឆ្នាំ៨៥មកបានសំរេចធ្វើស្ថិតិ ។

សុរិយ៉ា: ហើយមានរកឆ្អឹងរកអីឃើញ?

ផយៈ ឆ្អឹងខ្ញុំមិនបាច់រកព្រោះខ្ញុំឃើញម៉ង ។

សុរិយ៉ា: នៅណា?

ផយៈ នៅកន្លែងផ្លូវពីកោះញែកទៅក្រចេះគេឈូសហើយគេចៀវចោលនៅណុងម៉ង ។

សុរិយ៉ា: នៅណុងឃើញច្បាស់ម៉ង?

ផយៈ ទៅឃើញ មិនបាច់ទៅរក ។

សុរិយ៉ា: ប្រហែលប៉ុន្មានគីឡូពីទីរួមស្រុកកោះញែកទៅ?

ផយៈ ប្រហែល៣-៤គីឡូតាមផ្លូវត្រពាំងព្រីងផ្លូវទៅក្រចេះណឹង ។

សុរិយ៉ា: កាលពូឃើញឆ្នាំណាពូឆ្លងកាត់ណុង?

ផយៈ ខ្ញុំនៅណុងម៉ងឆ្នាំ៧៧ខ្ញុំនៅចំកន្លែងគេវៃមនុស្សម៉ង ព្រោះនៅណុងមែនតែខ្ញុំម្នាក់ទេណាទាំងអស់ ។

សុរិយ៉ា: ពូបានមើលអណ្តូប្រហែលដាក់មនុស្សប៉ុន្មាននាក់?

ផយៈ អណ្តូណឹងតិចទេ ប្រហែលជាខ្ទង់២០០នាក់ សំលាប់ណឹងមិនមែនចំពោះតែប្រជាជននៅខេត្តណឹងទេមានពួកកងពលវាសំលាប់ច្រើនណាស់ខ្សែតាស៊ីនខ្សែតាសយគេវៃចោលៗតែណឹង ហីបើនិយាយរឿងប្រជាជននៅខេត្តនេះខ្ញុំថាតិចទេអ្នកសំលាប់ប៉ុន្តែសំលាប់គ្នាវានៅក្នុងជួរទាហានមិនបាច់និយាយទេ បើយើងគិតទៅទាំងណុងទាំងនេះមិនមែនប៉ុនណុងទេមនុស្សងាប់ អានេះស្ថិតិដែលប្រជាជនបងប្អូនគេរាយការណ៍ទេ យើងបានបើយើងរាប់ណុងទៀតមិនដឹងពីណារាប់បើគ្មានម៉ែគ្មានឪ គ្មានបងគ្មានប្អូនទេ ។

សុរិយ៉ា: អានេះបងឯងរាប់មិញរាប់អាប៉ុន្មាននាក់មិញណឹង?

ផយៈ បាទអាប៉ុន្មានអាជាង៣០០០ៗរាប់តែក្នុងស្រុកទេ ហើយអាដែងកូនទាហានគេយកពីសៀមរាបយកពីបាត់ដំបង យកពីតាកែវអីយកពីកំពង់ស្ពឺអីចូលមកនៅជាមួយពីណាដឹងគេទៀត ។

សុរិយ៉ា: អាជាង៣ពាន់មិញប្រហែលជាស្លាប់ភាគច្រើននៅតំបន់ណឹង?

ផយ: ភាគច្រើន គឺវាទូទៅទេសំលាប់ពេលដែលគេជំលៀសប្រជាជនដែលគេមិនចង់ទៅម៉ាចំនួនរប៉ាតរប៉ាយ អាខ្លះគេបាញ់ក្រវាត់ចោលម៉ង អ្នកឯងមិនទៅគេបាញ់ចោល ។

សុរិយ៉ា: អញ្ចឹងអណ្តោដែលពូឃើញធំជាងគេម៉ាកន្លែង?

ផយ: ម៉ាកន្លែងណឹងទេ ។

សុរិយ៉ា: អញ្ចឹងឥតបានរើសឆ្អឹងមកធ្វើស្តូបធ្វើអីឥតបាន?

ផយ: យើងឥតបានធ្វើទេ ។

សុរិយ៉ា: បានធ្វើស្ថិតិដែរ?

ផយ: បានធ្វើស្ថិតិៗ ប្រជាជនគេរាយការណ៍តាមស្រុកតាមឃុំមក ខ្ញុំណឹងហើយអ្នកអំពាវនាវអោយធ្វើ អាណឹងបានហើយបានយើងទៅសន្និបាតមកបានយើងចេញសំរេចថា ប្រជាជនយើងស្លាប់អស់ប៉ុណ្ណេះៗ ។

សុរិយ៉ា: ចុះមណ្ឌលគិរីយើងស្ថានភាពកាលណឹងគេដាក់តំបន់ប៉ុន្មាន?

ផយ: អើនេះគេដាក់តំបន់១០៥ ។

សុរិយ៉ា: ភូមិភាគអីគេ?

ផយ: ភូមិភាគឥសាន ។

សុរិយ៉ា: ចុះស្រុកកោះញែកនេះម៉ងគេហៅអីគេ?

ផយ: ស្រុកកោះញែកណឹងគេដាក់រ ។

សុរិយ៉ា: រ ប៉ុន្មាន?

ផយ: រ១ ។

សុរិយ៉ា: រ១តំណាងអីគេ?

ផយ: រ១តំណាងស្រុកគឺតំបន់១ ។

សុរិយ៉ា: ចុះពូមានពេលដែលគេជំលៀសទៅច្រើនពូមានឃើញសហករណ៍ច្រើនគេធ្វើជាសហករណ៍ច្រើន?

ផយ: សហករណ៍ទាំងអស់ ។

សុរិយ៉ា: ប្រហែលជាម៉ាសហករណ៍មួយមានប៉ុន្មានគ្រួសារ?

ផយ: សហករណ៍មួយអើខ្ទង់៥០ គ្រួសារ ។

សុរិយ៉ា: ជុំនៅកោះញែកណឹងម៉ង?

ផយៈ ម៉ាឃុំអញ្ចឹងខ្ទង់៥០គ្រួសារគឺម៉ាកន្លែងវីក៏១០០គ្រួសារតាមមនុស្សច្រើនមនុស្សតិចបើមនុស្សតិចប្រហែលម៉ាសហករណ៍ខ្ទង់ជា៤០គ្រួសារ ។

សុរិយ៉ា: ចុះមុនលោកពូទៅពូនៅណាដែរ? មុនគេជំលៀសទៅកោះញែក?

ផយៈ ខ្ញុំនៅកោះញែកស្រាប់ ប៉ុន្តែដំបូងអតីតរបស់ខ្ញុំគឺអនុប្រធានមន្ទីរស្រុកកែវសេម៉ាទេព្រោះអាដែងតា**កាស៊ី**ជាពូរបស់ខ្ញុំ ខ្ញុំទៅនៅជាមួយគាត់ គាត់អោយខ្ញុំធ្វើអនុប្រធានមន្ទីររបស់គាត់ដំបូងខ្ញុំធ្វើនារសាគាត់ទេ ។

សុរិយ៉ា: ឆ្នាំណាដែលពូធ្វើនារសានិងធ្វើអនុប្រធានមន្ទីររបស់តាកាសី?

ផយៈ ខ្ញុំធ្វើតាំងពីឆ្នាំ៧១-៧៥ នារសាគាត់ដើម៧៥ដល់៧៦-៧៧គេចាប់គាត់ ចាប់ខ្ញុំ ខ្ញុំជាអនុប្រធានមន្ទីរ៧៥-៧៦ដល់៧៧គេចាប់ ។

សុរិយ៉ា: ប្រធានមន្ទីរតា**កាស៊ី**ជាមន្ទីរជាមន្ទីរស្រុកឬមួយ?

ផយៈ ជាមន្ទីរស្រុក ។

សុរិយ៉ា: ស្រុកអីគេ?

ផយៈ ស្រុកកែវសេម៉ា ។

សុរិយ៉ា: តា**កាស៊ី**មានឈ្មោះមួយថាតា**កាស៊ី**អញ្ចឹងម៉ង់ណោះ?

ផយៈ តា**កាស៊ី**ជាឈ្មោះគេដាក់ប៉ុន្តែគាត់ជាជនជាតិភាគតិចមួយរៀនឆ្លាតគ្រាន់បើ ។

សុរិយ៉ា: ជនជាតិអីគេ?

ផយៈ ជនជាតិព្នង ។

សុរិយ៉ា: ចុះតា**ហម**មិញជនជាតិអីគេ?

ផយៈ តា**ហម**ហ្នឹងជនជាតិឡាវកាត់ចារាយ ។

សុរិយ៉ា: ចុះតា**កាំភួន**?

ផយៈ **កាំភួន**ហ្នឹងឡាវចំប៉ុន្តែគ្នាថាមានខ្មែរជា**កាំភួន**ផង ជាប់ឯកទុត្តមប៊ូជងខ្មែរគេហ្នឹង ។

សុរិយ៉ា: ចុះគេចាប់តា**កាស៊ី**ហ្នឹងឆ្នាំ៧៧?

ផយៈ ៧៧ខែ៧ ។

សុរិយ៉ា: ចាប់យកទៅបាត់ទៅ?

ផយៈ ម៉ាអណ្តៅគាត់ហ្នឹងខ្មោចបងវើយខ្មោចតាពិនិត្យម៉ាគ្រួសារគាត់បងប្អូនគាត់ហ្នឹងតាសាផែមគេវៃម៉ារណ្តៅពួកគាត់ហ្នឹង ។

សុរិយ៉ា: ហើម៉ាចាប់ណឹងគឺមូលហេតុដូចមិញណឹង?

ផយ: តាំងពីនៅតូចៗ មេះខ្ញុំបានដឹងការងារធ្វើការងារចលនាតស៊ូ នោះតាំងពី៦៦ដល់៦៨ខ្ញុំរត់ចូលព្រៃ ខាងខ្ញុំខាងកោះញែកណឹងម៉ាចំហៀងភូមិខ្ញុំខាងណោះរត់ចូលព្រៃតស៊ូដល់៧០ បានចូលមក ។

សុរិយ៉ា: ពូធ្វើនារសាតាំងពី៧១-៧៥ណោះ?

ផយ: បាទ!

សុរិយ៉ា: ហើយ៧៥ដល់៧៦អនុប្រធានមន្ទីរតា**កាស៊ី**?

ផយ: បាទ!

សុរិយ៉ា: ហីកាលធ្វើនារសាក្នុងឆ្នាំ៧៤-៧៥បងបានជួយតា**កាស៊ី**ក្នុងការយកជំនួយអីមកពីវៀតណាម មក?

ផយ: ហឺ!

សុរិយ៉ា: ហីដល់ពេល៧៦ហី៧៧ដែលគេចាប់តា**កាស៊ី**ណឹង?

ផយ: ៧៧ ។

សុរិយ៉ា: ហីដល់ពេលគេចាប់តា**កាស៊ី**៧៧ចោទមូលហេតុដូចខាងមុនណឹង ហីគេមានចោទ អីពូទៀតទេ?

ផយ: គេចោទ ចាប់ ។

សុរិយ៉ា: គេចាប់ដាក់ណា?

ផយ: ដាក់ការដ្ឋាននៅកោះញែក ។

សុរិយ៉ា: ការដ្ឋានណឹងឈ្មោះការដ្ឋានអីដែរ?

ផយ: កាលនេះខ្ញុំនៅ ដំបូង គេដាក់កងស្រួច កន្លែងពួកទាហានពួកកងពលណា!ដល់អញ្ចឹងគេជំលៀស ខ្ញុំទៅរយ(គ៣៧) ។

សុរិយ៉ា: ពូជាប់ណឹងអត់យូទេ ?

ផយ: ខ្ញុំជាប់ណឹងម៉ាឆ្នាំកន្លះនិយាយរួមបើកុំតែឈឺខ្ញុំត្រូវជាប់ណឹងរហូតដល់៧៩ម៉ង់ព្រោះខ្ញុំឈឺគេ អោយទៅសំរាក់ពេទ្យ ។

សុរិយ៉ា: ជាប់ម៉ាឆ្នាំមិញនៅណា?

ផយ: ជាប់មែនទែនតាំងពីខែ២-៧៧រហូតដល់ខែ៧-៧៧អាណឹងសំលាប់តា**កាស៊ី** តា**កាស៊ី**ក៏យូដែរមិន ទាន់គេសំលាប់ភ្លាមទេ គេចាប់បានហើយគ្រាន់តែទុក ។

សុរិយ៉ា: ដាក់នៅណាមិញ?

ផយ: ដាក់នៅកោះញែកដាក់សន្តិសុខ (សន្តិសុខកោះញែកណើន) ដល់មានសកម្មភាពអាដែនណើនពួកគាត់ឡើយគាពិនិត្យតាមីណើនសកម្មភាពបាញ់ត្នាពព្រះពព្រាស់ត្រូវរបួសអីផងក៏បង្ហើយបណ្តោយ ។

សុរិយ៉ា: សន្តិសុខកោះញែកនៅម្តុំណាដែរ?

ផយ: ជាចំស្រុកឥឡូវណើនម៉ង (ចំសាលាស្រុកឥឡូវណើន) មានបន្ទាយគេឥឡូវគេដាក់បន្ទាយទាហាន (ចំ រលាស្រុកឥឡូវណើននេះបន្ទាយទាហាន) ។

សុរិយ៉ា: ចំនួនដែលជាប់ជាមួយពូដែលពូនៅមាំឆ្នាំ២ខែដល់ខែប៉ុន្មាន៧៧ពូឃើញមានគេជាប់ច្រើនដែរ?

ផយ: ជាប់ឥតយូរទេសជាប់ប្រហែលជា៣០ នាក់អីចឹងថ្ងៃណើនថ្ងៃណើន៣០ នាក់ប្រហែលមាំថ្ងៃពីរទៅបាត់អា នោះទៅមកថ្មីទៀត ។

សុរិយ៉ា: ពូដឹងបាត់ណើនយកទៅណាដែរ?

ផយ: យកទៅវៃចោល ។

សុរិយ៉ា: ហើអ្នកយកមកថ្មីណើនចោទពីមូលហេតុអីដែរ?

ផយ: ច្រើនប្រភេទដែលគេចោទប្រភេទទី១ គេថាយើងណើនជាចារកម្ម វៃគោក៏មានរឿងពាក្យសំដីកំប៉េកកំបុកក៏មានរឿងដែលអញ្ចឹងគេចោទៗណើនគឺ ចូលខ្មាំងយួនរឺចូលខ្មែរសមានតែប៉ុណ្ណឹងទេម្យ៉ាងនិយាយរួមដូចថា គ្មានថាចូលជាអ៊ីទេអោយតែមនុស្សរាងមិនសកម្មការងារគឺច្រើនដងវាកសាងវាយកទៅម៉ង ។

សុរិយ៉ា: កន្លែងដាក់ណើនធំទេ?

ផយ: ធំ ។

សុរិយ៉ា: ប្រហែលអាចដាក់បានប៉ុន្មាននាក់?

ផយ: កន្លែងដាក់ណើនសិនជាឃ្លាអត់មានផ្ទះធំដុំទេគេធ្វើខ្ទមដូចអញ្ចឹងផ្ទះស្បោ ។

សុរិយ៉ា: អញ្ចឹងមិចដាក់មនុស្សបានប៉ុន្មាននាក់?

ផយ: ដាក់បានជា២-៣រយណើន ។

សុរិយ៉ា: ហើមិចបានជាដាក់ផ្ទះខ្ទមអញ្ចឹង មនុស្សរត់មិនកើតវាមាន--?

ផយ: ទេ! ខ្នោះគេ (ដាក់ខ្នោះដែក) ។

សុរិយ៉ា: ដាក់ជាប់២៤ម៉ោង?

ផយ: អត់មានរើរួចទេ ដល់តែពេលឈឺបត់ដៃវាមកវាដោះដៃ ។

សុរិយ៉ា: ចុះបញ្ហាហូបចុកមិចដែរ?

ផយៈ ហូបចុកវាដាក់អោយម៉ាថ្ងៃម៉ាពេលជួនកាលម៉ាថ្ងៃ២ពេលប៉ុន្តែវាយកចានចង្កឹះ (តែមួយចានចង្កឹះមួយពេល) គ្រាន់ថាអោយតែម៉ារស់ណា!

សុរិយ៉ា: ណឹងគឺអ្នកនៅជាប់ក្នុងណឹង?

ផយៈ អ្នកដែលជាប់ ថ្ងៃត្រង់វាដយសអោយបបរមួយចានអញ្ចឹងទៅ ល្ងាចបបរមួយចានទៀតចប់ ។

សុរិយ៉ា: ចុះមិញពូបាននិយាយថាមានគេដឹកយកទៅវៃចោលពូដឹងថាគេយកវៃចោលនៅណា?

ផយៈ វៃទំពាំងព្រីញ ។

សុរិយ៉ា: ទំពាំងព្រីញណឹងនៅក្នុងភូមិអីឃុំអី?

ផយៈ វាជាដីពីស្រុកកោះញែកទៅក្រចេះ (នៅក្នុងតំបន់ដដែលទេ) ហើយផ្លូវណឹងចេញពីទីរួមខេត្ត ស្រុកនោះ (កាលណុងគេដាក់ខេត្តនៅណុង) ចេញពីណឹងទៅប្រហែលជា៤គម ផ្លូវអាដែង យើងរតទៅផ្លូវ១០៥(គេហៅផ្លូវ១០៥ផ្លូវពីកោះញែកទៅក្រចេះឆ្ពោះទៅភ្នំពេញ) ។

សុរិយ៉ា: អញ្ចឹងចេញពីកោះញែកប្រហែល៤គីឡូមែត្រគេហៅអីព្រីញមិញ?

ផយៈ ត្រពាំងព្រីញគេយកអាគ្រាកទវ៍ឈូសទៅវាមានអាណ្តៅគ្រលុកជ្រៅវៃទំលាក់ ហើយយកអាគ្រាកទវ៍រុញលុប ។

សុរិយ៉ា: ប្រើសុទ្ធតែអាគ្រាកទ័ររុញម៉ង?

ផយៈ បាទណឹងបើវាវៃច្រើនបើវាវៃតិចវាវៃកំបេកកំបុកតិចៗក្បែរៗណឹង ។

សុរិយ៉ា: ពូបានឃើញ?

ផយៈ ហឺមិនឃើញ ។

សុរិយ៉ា: បានឃើញផ្ទាល់ភ្នែកម៉ង?

ផយៈ មានឃើញផ្ទាល់ភ្នែកវាតិចតួចទេ ប៉ុន្តែអាវាវៃធំៗខ្ញុំនៅក្នុងសន្តិសុខ (ពេលដែលខ្ញុំមិនទាន់ទៅនៅសន្តិសុខណឹងខស្សុហ៍ឃើញដែរប៉ុន្តែវាវាយបាយទេណា) ។

សុរិយ៉ា: ចុះមូលហេតុអីបានពូរួចខ្លួន?

ផយៈ វាមានខ្សែ ខ្សែខាងខ្ញុំវាឥតមានបញ្ហា ។

សុរិយ៉ា: គេសួរ?

ផយៈ គេសួរដែរអញ្ចឹងទេមានអ្នកកាន់ជើងផងនៅតំបន់ណឹងណាអ្នកធំណឹងណា (កាន់ជើងថាបើសិនជាសំលាប់គាត់ណឹងនាត្រូវសំលាប់អាដែងបងថ្លៃគាត់ទៀតព្រោះបងថ្លៃណឹងត្រូវជាអឺខ្ញុំទៀតអញ្ចឹងបើសំលាប់កូនចៅគេវាប៉ះពាល់ណា អញ្ចឹងទេខ្ញុំត្រូវជាប់នាគ ៦ចំណែកពូ**កាស៊ុ**គឺអាណឹងជាពុកមាវាទេ

មិនមែន ជាសាច់វាផ្ទាល់ទេអញ្ចឹងទេបានជារួចអាណឹងមួយ ហើបើសិនជាពួកឯងមិនចង់បានទេយកមកអោយខ្ញុំទៅ ខ្ញុំក៏អោយទៅនៅជាមួយគាត់ម៉ង ជាបងរបស់តា**ឡាំង** តាហម ហើយគាត់ជាអ្នកកាន់ជើងបានខ្ញុំរស់ ។

សុរិយ៉ា: ពីណាគេជាបងរបស់តា**ឡាំង**តាហមណឹង?

ផយ: តាលកបានណឹងទេជួយ(តាលកនិងបងតា**ឡាំង**តាហម) ។

សុរិយ៉ា: រួចមកដោយបងរបស់តាលកណឹងទៅបងក៏រួចខ្លួនរហូតមកអញ្ចឹងមូលហេតុដែលបានរួចខ្លួនណឹងមិនមែនពីមកឈើ?

ផយ: ឈើដងដូចថាខ្ញុំវាឈឺធ្ងន់ពេកគ្រិចចង្កេះ ដល់គ្រិចចង្កេះធ្វើមិចក៏មិនរួចស្ទើកជើងមួយជំហៀង (លើកអាសី២៧ដើមគ្នាពីរនាក់ លើកទៅខ្ញុំវាភ្លាត់សសៃរ) ។

សុរិយ៉ា: អ្នកទោសទាំងអស់គេប្រើអោយធ្វើអញ្ចឹងទាំងអស់?

ផយ: ទាំងអស់ ម្នាក់គ្នាខ្ញុំណឹងលីទៅគ្នាប្អូនដប់ម្ដៃនាក់លីឈើលីពីកណ្ដាលស្រែមកក្រវាត់ចោលណឹងណាទៅវាអស់កំលាំងពេក យកទៅដាក់លើគាគត់អញ្ចឹងអាមួយនោះវាចេញមិនទាន់រួចរបូតពី អាណឹងសង្កត់ងាប់មួយ ។

សុរិយ៉ា: គោលបំណងដែលធ្វើណឹងគឺដើម្បីអីលើកឈើលើកអីគឺដើម្បីអីគេ?

ផយ: មិនដឹងថាមិចទេអាណឹងវាកសាងអញ្ចឹងម៉ង ។

សុរិយ៉ា: លើកឈើចេញអោយវាលអញ្ចឹងម៉ង?

ផយ: អោយវាលអញ្ចឹងម៉ង (កាលណុងវាដាក់អញ្ចេះមានគំរោងការណ៍របស់វា១២ប្រការនោះវាថាស្ទើជំរាញមនុស្ស) គោលការណ៍១២យ៉ាង ។

សុរិយ៉ា: ចេញមកពីណា?

ផយ: គោលការណ៍របស់ប៉ុល ពត ។

សុរិយ៉ា: ចេញឆ្នាំណា?

ផយ: ចេញឆ្នាំ៧៧ ។

សុរិយ៉ា: ១២មានស្អីខ្លះទៅ?

ផយ: មានទី១គឺមនុស្សរបៀបដូចថាអាដែងគងសំដី គងសំដីគឺត្រូវខ្ទាតចេញ ។

សុរិយ៉ា: ទ្រឹស្ដីថាអញ្ចឹងម៉ង?

ថយៈ បាទទ្រឹស្តីវាអញ្ចឹងម៉ង់ប្រការវាគាំងពីការដើរហើរ ស៊ីចុកស្បៀកពាក់អាណឹងក្នុងសីលធម៌របស់វានោះណា ហូបចុកត្រូវគោរពតាមអង្គការវិន័យរបស់វានោះណា (១២យ៉ាំងបានរស់បានបើខុះមួយទេក៏មិនបានអញ្ចឹងវាដាក់កំរិតអាខុះមនុស្សវាមិនអាចគោរពបាន១២យ៉ាំងដូចវានោះណាម្ទេសមួយផ្លែសំដីមួយមាត់ថ្នាំមួយគ្រាប់ក៏ត្រូវប៉ះពាល់ចាំងរស់វាអ្នកបញ្ញាគឺ យើងអ្នកធ្វើហើយត្រូវមានសាមគ្គីរស់រវើកអាណឹងអាចនៅបានពាក្យសំដីក៏មានទាន់ភ្លន់ជាមួយគ្នាបើយើងរាងគឹងតែងបន្តិចបន្តួច ឬ មួយក៏មួរម៉ៅហត់នឹយក៏វាមានការប៉ះពាល់អញ្ចឹងទេអ្នកខ្លះអពោះទៅអ្នកខ្លះអពោះអញ្ចឹងរើសបណ្តើរៗ (ចំរាញ) នៅកន្លែង ខ្ញុំនៅ៧០០នាក់ដល់ ពេលចុងក្រោយបំផុតនៅសល់ ២០០ ៧៦០ផ្ទាយ) ។

ស៊ុរិយ៉ា: ប្រជាជនដែលនៅក្នុងក្រុម?

ថយៈ ប្រជាជនអីអ្នកពជការនៅជាមួយគ្នាណឹងអោយរួមក្នុងសហករណ៍វាដូចជា រដ្ឋម៉ង់អត់មានប្រជាជនអី ។

ស៊ុរិយ៉ា: ៧០០នាក់សល់២០០នាក់?

ថយៈ សល់២០០មិនដឹងទៅណាម៉ាដង៤-៥ម៉ាដង១០អីទៅម៉ាដងមួយពីរអីទៅ ។

ស៊ុរិយ៉ា: ចុះពូនិយាយពីឥឡូវវិញស្ថិតិប្រជាជនឥឡូវវិញពូមានដឹងចំនួន?

ថយៈ ឥឡូវ៣៤០០ប៉ុន្មានរយទេនាគបេះកត់ៗទៅ ។

ស៊ុរិយ៉ា: ពូឥតមានក្រដាសមាំ Copy អីខ្ញុំសូមមាំ Copy?

ថយៈ ឥតមានទេខ្ញុំបេះតែកត់លេងអាដែងស្គាល់ឯងទៅវិញទៅមកទោវាមិនប្រាកដប្រជាជង ។

ស៊ុរិយ៉ា: អញ្ចឹងខេត្តមានស្ថិតិទេអញ្ចឹង?

ថយៈ ខេត្តមាន (ប្រហែលគ្នាប៉ុន្តែខ្ញុំមានកត់) ។

ស៊ុរិយ៉ា: ខាងណាកាន់ស្ថិតិណឹង?

ថយៈ ផែនការ (មន្ទីរផែនការ)ខ្ញុំភ្លេចខ្ញុំកត់សៀវភៅមក អានេះប្រជាជនកាលខ្ញុំធ្វើជំរឿន ។

ស៊ុរិយ៉ា: ឆ្នាំណា?

ថយៈ ១៩៩៨នោះប្រជាជននាគ អានេះកាលធ្វើជំរឿន ជំរឿននេះមិនទាន់បានបញ្ចូលសមាហរណ-កម្មទេណាឥឡូវបញ្ចូលសមាហរណកម្មមាន៣៤០០០ប៉ុន្មានទេ(៣១៨៧៩កាលធ្វើជំរឿនស្ថិតិ ។

ស៊ុរិយ៉ា: ឆ្នាំណា?

ថយៈ ឆ្នាំទៅ(១៩៩៨)ឆ្នាំនេះទៀតមិនដឹងនៅណាទេរកសិនខ្ញុំមានកត់ ប៉ុន្តែមិនសូវចាប់អារម្មណ៍ព្រោះមិនមានការងាររខាងណុងផង ។